Trpaslíčkova smrt – Třicátá první dekáda

- příběh 301
mimozemský trpaslíček přijel do thermopyl, aby navštívil chrám v olivovým háji.
"třistajedná! já sem partáá!" zakřičel, až olivy popadaly a v hrobech probudil padlé. jedno víko ze starýho sarkofágu vykázalo posun a ze sarkofágu vylezl ozbrojený kostlivec.
"ses posral nebo si děláš prdel malej čůráku? nás bylo jen třicet," zacvakaly kostěný čelisti a starý zrezlý meč sťal trpaslíčkovi hlavu.

- příběh 302
mimozemský trpaslíček to měl dnes jednoduchý. dostal rýmu a umřel.

- příběh 303
osud dnes ráno připravil mimozemskýmu trpaslíčkovi překvapení. probudil se mrtvý, takže mu odpadl každodenní debilní příběh s trapným umíráním.

- příběh 304
mimozemský trpaslíček nastoupil k policii. hned u prvního zásahu došlo k přestřelce s jinou skupinou policie, která si nárokovala tu samou zásilku drog. ač se mimozemský trpaslíček snažil uhájit svý právo brát drogy, ještě před polednem schytal kulku mezi oči, která mu urazila půlku hlavy.

- příběh 305
mimozemský trpaslíček vystoupil z vlaku. už na něj čekal kamarád všechnozmrd, kterýho fakt dlouho neviděl.
"jak se máš? ty vole starej," zajásal, když spatřil přítele z dětství.
"dobře, ty můj starej zmrde," objal všechnozmrd mimozemskýho trpaslíčka a rovnou ho strčil pod odjíždějící vlak.
"pořád ten starej šprýmař," smál se trpaslíček, když byl drcen ocelovými koly na kaši.

- příběh 306
mimozemský trpaslíček podruhý vstoupil do téže řeky.
"nic se nezměnilo," kráčel přes kameny, který už znal jako boty.
řekla šuměla, vlny slova vzedmuly, *"ach ty tvý jistoty."*
vody trpaslíčka pohřbily do temný samoty.

- příběh 307
mimozemský trpaslíček měl silnější den. cestou do práce ho zavalil balvan, protože zvolil bezpečnější a kratší cestu.

- příběh 308
mimozemský trpaslíček otevřel dveře dokořán, aby protáhl tělo na čerstvým vzduchu. jelikož se večer nedíval na předpověď počasí, nevěděl, že mrzne, až praští. udělal dva kroky na dvůr a hluboký nádech byl nádechem posledním. studený vzduch vstoupil do plic a zmrazil trpaslíčka v čase.
asi půl hodiny poté šel kolem pan brundibár ve velmi rozverný náladě, protože před malou chvílí sežral paní brundibárovou. ani moc neváhal a rozkopal trpaslíčka na ledovej prach.

- příběh 309
mimozemský trpaslíček potkal v lese odpočívající past.
"jak se máš?" zeptal se.
"dobře, čekám na kamarádku."
"co s ní budeš dělat?"
"sklapnu, trpaslíčku, sklapnu," zasmála se past.
"tak si to čekání užij," řekl trpaslíček a pokračoval v procházce lesem. neušel ani 37 kroků, když uslyšel cvaknutí pružiny a pak už jen spatřil záblesk lesklých ocelových zoubků, který mířily na krk.
"tak už je tady," pomyslela si past, protáhla nohy a šla přítelkyni naproti.

- příběh 310
mimozemský trpaslíček seděl na lavičce. najednou u něj zastavila dvě varlata v tričkách a začala se drbat na koulích.
"co tady děláte?" zeptal se.
"jsme na procházce," odpovědělo varle s písmenem A na přední straně oblečení.
"komu jste utekly vy dvě kulatý legendy?"
"jednomu debilnímu malýmu čůrákovi," odpovědělo varle B.
"a co teď dělá? není smutnej?" vyptával se trpaslíček dál.
"to je složitý," začala trochu tajuplně vyprávět varlata, *"silně krvácí, ale ještě o ničem neví. co se mu stalo, zjistí v následujících chvílích."*
"chudák, co s ním asi bude dál?" nezaujatě řekl trpaslíček.
"nic, zjistí, že krvácí a vykrvácí," řekly varlata současně.
mimozemský trpaslíček se podíval pod lavičku a spatřil mezi svejma malejma křivejma nohama velkou rudě krvavou skvrnu.